

Referat af

Advokatmødet 9. juni 2007 kl. 9.00

Comwell Kolding

1. Valg af dirigent og konstatering af advokatmødets lovlighed

Formanden bød velkommen og annoncerede strukturbrud som dagens tema.

På forslag fra Advokatrådets formand, Sys Rovsing, blev Niels Bo Andersen valgt som dirigent.

Dirigenten konstaterede, at advokatmødet er lovlig indkaldt ved bekendtgørelse på Advokatsamfundets hjemmeside 16. maj 2007 og skriftlig underretning til hvert enkelt medlem 23. maj 2007 i henhold til vedtægternes § 7.

Dirigenten konstaterede, at dagsordenen var omdelt.

2. Beretning

Advokatrådets formand, **Sys Rovsing**, aflagde beretning, og sagde i den forbindelse:

I torsdags fik vi ny lovgivning – det har været en lang proces, som har fyldt meget i Advokatrådets arbejde de sidste to år. Det var ikke på vores eget initiativ, at kikkerten blev rettet mod advokatvirksomheder og Advokatsamfundet.

EU-kommissionen og i Danmark regeringen vil liberalisere og have større konkurrence, og det har været udgangspunkt for revision af lovgivningen, altså ikke flere regler end højst nødvendigt, ikke regulere på områder, som klarer sig bedst uden regulering. Sådan kan der skabes bedre konkurrence og bedre tilgang til markedet!

Den regulering, der herefter er sluppet igennem nåleøjet, har udgangspunkt i, at man skal sikre advokaternes uafhængighed. Man vil sikre én regulering fælles for alle

Advokatrådet

advokater, som fastsætter god advokatskik, og man vil sikre kvaliteten af de advokatydelser, der gives.

Den ny regulering tager udelukkende udgangspunkt i, hvornår regulering er nødvendigt, og hvordan den mest hensigtsmæssigt skal indrettes for at beskytte brugernes interesser. Brugerne, det er klienterne og domstolene. Men det er også Folketinget og Regeringen, som vil sikre at lovgivningsproceduren nyder godt af Advokatsamfundets høringssvar.

Ingen del af den ny lovgivning eller de nye rammevilkår har udgangspunkt i at beskytte advokaterne, men kun – og det må også være åbenbart rigtigt – et udgangspunkt i at sikre stærke uafhængige dygtige advokater til gavn for retssamfundet.

Kan vi så være tilfredse med resultatet?

Ja. Resultatet har den store styrke, at det har tilslutning fra stort set hele Folketinget, fra domstolene, anklagemyndigheden og de organisationer, forbrugerrådet, Dansk Industri, fagbevægelsen mv., som repræsenterer vores klienter. Samtidig opfylder vi de krav, som stilles fra EU, og som kommer fra Servicedirektivet om, at konkurrencen kun begrænses af regler, som er nødvendige for at forsvare en anerkendelsesværdig offentlig interesse.

Efter som resultatet er afstemt politisk og overfor vores klienter og i relation til EU, så er der ingen grund til andet end at tro, at vi nu får ro om vores rammevilkår fremover.

I det ny Advokatråd skal vi fortsat holde skarpt fokus på etikken. Den sikrer kvaliteten af advokater og er vores særkende. Vi skal også sikre et effektivt klagesystem, som er resultatorienteret. Klager over advokater skal behandles hurtigt, kompetent og vi skal lære af fejlene, så vi kan blive bedre.

Hvad er så hovedpunkterne i ændringerne? Ja, det vil I jo vide, I hvert fald er de af jer, der har læst "Advokaten" over de sidste par år godt orienteret, men i hovedtræk så er det altså:

Klagesystemet revideres kraftigt:

Klagesagsbehandlingen vil fremover, hvad enten det drejer sig om salær eller god skik foregå i Advokatnævnet og kun dér. Ja, ingen klager kan forstå, at klageprocessen er så omstændig, ingen andre erhverv har klageorganer i flere led, og den sagkundskab, som er nødvendig for at tage stilling til klagerne, er rigeligt repræsenteret i halvdelen af Advokatnævnet, som jo fortsat vil være advokater. Det vil også være advokatmedlemmer af Nævnet, som forelægger sagen. Advokatnævnets sekretariat skal udbygges, men de medarbejdere, der er i sekretariatet har stor erfaring – ja vel størst af alle i landet for klagesagsbehandling.

Advokatrådet

Vi har besluttet at se om processen kan trimmes, så afgørelserne bliver endnu bedre og kommer endnu hurtigere, idet vi simpelthen engagerer et Lean-konsulentfirma til at gennemgå sagsbehandlingen. Det har man haft god erfaring med i andre serviceerhverv og også i offentlig administration, og vi tror, at sagsbehandlingen fremover kan blive mere sikker blandt andet fordi man fra sekretariatets side vil benytte databaserne med tidligere kendelser, så vi tror altså på, at en hurtigere sagsbehandling og en større retsenhed på området.

Er der ikke noget, der er skidt?

Jo, den lokale forankring, som udviklingen af reglerne om god advokatskik har, derved at det er kredsbestyrelserne, der kommer med indstillinger, går tabt. Vi er mange, der har arbejdet i kredsbestyrelser, og har haft glæde af løbende at beskæftige os med, hvad er det rigtige at gøre i en given situation, hvad siger god advokatskik. Og det, at så mange advokater over tid beskæftiger sig med det har selvfølgelig betydning ikke bare for den enkelte advokat, men for hele den måde vi som advokatstand udvikler og accepterer reglerne om god advokatskik. Det bliver anderledes.

Disciplinærsystemet giver også mulighed for, at man på et tidligere tidspunkt kan gribe ind dels med en kollegial samtale, dels med et tilsyn al la et betalingsstandsningstilsyn, som skulle kunne forhindre de værste skader. Det er jo ikke hverdagskost, at der etableres tilsyn eller at kollegaer griber fat i kraven på hinanden, men vi har over årene været udsat for nogle situationer, hvor det tog flere år at få standset en advokat, der var på fuldstændig vildspor, og det skader os som branche meget. Vi håber at få muligheder, der gør, at de ganske, ganske få situationer, hvor det står helt galt til hos en advokat, at vi der kan få bremset ham eller hende, før det går helt galt.

Mødemonopolet forsvinder i de små sager og visse fogedsager. Det er ikke et forslag, Advokatrådet har fostret, og mange advokater og dommere har strittet kraftigt imod ophævelsen.

Men nu er den gennemført, og det betyder, at der kan komme konkurrence fra andre erhvervsområder. Man kan kun gætte på, om andre end advokater i fremtiden vil møde i retten. Jeg tror, det navnlig bliver på inkassosagerne, at vi vil kunne få øget konkurrence fra inkassobureauer og andre. Vi må imødegå den konkurrence ved at fokusere på kvalitet og produktudvikling snarere end ved at konkurrere på prisen. Det bliver en udfordring at fastholde indtjeningen på inkassosagerne, men øget specialisering og markedsføring af advokattitlen – som det f.eks. sker gennem Danske inkassoadvokater, som er til at få øje på i mediebildet - vil kunne fastholde advokaten også i inkassomarkedet.

I småsagsprocessen tror jeg, konkurrencen vil blive begrænset – blandt andet fordi klienterne kun kan få fri proces og retshjælpsdækning, hvis de bruger en advokat.

Advokatrådet

Jeg tror faktisk, at den største taber i denne sag vil være domstolene, som fremover vil skulle håndtere mere eller mindre kvalificerede partsrepræsentanter.

Vi får også en ny advokatuddannelse, der skal koncentrere sig om at uddanne jurister til advokater, altså hvad er reglerne for god advokatskik, og hvorfor er de sådan, hvordan forhandler man, hvordan repræsenterer man klienter, og hvordan fører man retssager. ’

Det sidste – altså det med at føre retssager – betyder meget i samfundets opfattelse af, hvad det vil sige at være advokat til forskel fra at være en hvilken som helst anden rådgiver. Man kan derfor ikke få advokatbestilling, hvis man ikke har procederet en sag, helst en rigtig sag, men kan det ikke lade sig gøre, så en fiktiv sag.

Det er rigtigt, at alle advokater ikke går i retten, men meget af det advokatarbejde man udfører, har til forudsætning, at man har kendskab til, hvad der sker i retten, og vi lever som advokater stadigvæk i et uddannelsesfællesskab med anklagere og dommere, og det er derfor væsentligt at processen er det felt, hvor vi alle sammen mødes, at vi mestre den – og så glemmer man måske i forbifarten, at der faktisk er tale om en lempelse af kravene. Situationen er nemlig den, at man for at kunne få en advokatbestilling i dag skal have en erklæring fra sin principal om, at man er øvet i retssagsbehandling – og de erklæringer har jo nok været givet i hvert fald for nogles vedkommende på et noget løst grundlag. Jeg synes også det er vigtigt at hæfte sig ved, at de unge advokater selv ønsker en sådan prøve og Foreningen af ansatte advokater og advokatfuldmægtige har været meget en meget varm fortaler for uddannelsen, herunder for at en bestået procedure er en betingelse for at få advokatbestilling.

Så må også vi som advokater acceptere en obligatorisk efteruddannelse. Det er et generelt krav i Europa, som nu også er nået til Danmark og igen er kravet fremsat af lovgiver for at sikre, at der gives bedst mulig rådgivning, og hvad kan så en obligatorisk efteruddannelse bestå af?

Selvfølgelig kan man lære noget om ny lovgivning og ny praksis indenfor de områder man nu beskæftiger sig med, men også andre egenskaber end lige præcis kendskab til ny lovgivning er væsentlig, f.eks. hvordan leder man et projekt, hvordan samarbejder man med andre faggrupper, hvordan driver man et advokatkontor bedst muligt – ja, det er jo alt sammen efteruddannelse eller ekstrauddannelse, som gavner klienterne og selvfølgelig også advokaterne selv. Den ekstrauddannelse skal kunne leveres fra mange forskellige sider i samfundet; Jeg kan tænke mig universiteter, sædvanlige kursusudbydere, og selvfølgelig også Serviceselskabet.

Der var fra forskellig side, herunder særligt de økonomiske ministerier et ønske om, at andre end advokater skulle kunne eje advokatvirksomheder. Der har ikke været noget særligt krav herom fra andre brancher, men der kommer nu regler, således at 10% af aktierne eller anparterne i et advokatselskab kan ejes af andre end advokater,

Advokatrådet

men de andre, skal være undergivet advokatregulering, og de skal være tilknyttet virksomheden. Det har været vigtigt for Advokatrådet, at der ikke kan stilles spørgsmål ved at den rådgivning vi giver er uafhængig af andre virksomheders interesser, eksempelvis banker, forsikringsselskaber, eller hvem der kunne ville kunne tænkes at have lyst til at eje advokatvirksomhed.

Sidst men ikke mindst har der været en væsentlig drøftelse af, om alle advokater skal være pligtige medlemmer af Advokatsamfundet. Det der har forvirret debatten lidt har vel været at man taler om medlemmer, og derfor kommer til at tænke på foreninger, som man mere eller mindre er frivilligt medlem af. Realiteten er jo, at fra Advokatsamfundet udgår en regulering af advokaters virksomhed, og de færreste har en forestilling om, at man kan vælge en regulering til eller fra, hvis man i øvrigt vil kalde sig advokat.

Advokatsamfundet skal altså fremover være en uafhængig og selvstyrende organisation. Vi skal udøve tilsyns- og disciplinærmyndighed overfor advokater, vi skal udforme etiske retningslinier, vi skal beskytte advokatens uafhængighed og integritet og vi skal sikre advokatens kompetence ved at drive advokatuddannelsen og vi skal kontrollere, at folk bliver efteruddannet. Vi skal også fremover deltage i lovforberedelse, og det skal vi, fordi disse aktiviteter har været vigtige for vores uafhængighed og for vores omdømme i samfundet, og fordi lovgiver synes, at det er noget som sker i almenhedens interesse.

Det vi ikke mere skal, det er; den snævre interessevaretagelse, altså den interessevaretagelse, som knytter sig til de penge, vi tjener som advokater, vores positionering i markedet, så vi – om jeg så må sige – rager mere marked til os, ja det er ikke Advokatrådet eller Advokatsamfundet, der skal stå for det, men det er ny interesseorganisation, som forhåbentlig bliver skabt.

Ingen advokat skal altså tvinges til at betale for, at man varetager brancheinteresser. Det er faktisk heller ikke sket i Advokatsamfundet i dets nuværende form, selvom vi har haft det som en del af vores formål at virke til gavn for advokaterne, fordi vi stort set har gjort det, at vi fra Advokatrådets side har fået finansiering fra Margot og Thorvald Dreyers fond. Som I vil have bemærket, så er kontingentet til Advokatsamfundet jo ikke hævet de sidste 10 år, og det skyldes ikke, at vi ingen ting har lavet, men at vi i stort omfang har fået ekstern finansiering.

Vi har på en måde fra Advokatrådets side gennem de senere år forberedt den situation, som er nu, hvor vi som Advokatsamfund ikke må tænke branchepolitisk. Danske boligadvokater, Danske familieadvokater, Danske mediatoradvokater osv. er jo alle sammen foreninger, som har til formål at gøre advokaterne dygtigere indenfor specialerne og at markedsføre advokatydelse, og markedsføre advokaten. Det er frivilligt, om man vil være med i de organisationer, men man har som medlem af foreningerne mulighed for at påvirke, hvad de skal beskæftige sig med og få glæde af de produkter, som de laver.

Advokatrådet

En tanke kunne så være, at de mange forskellige foreninger, der er, skal gå sammen under en paraply, som skal være den nye frivillige brancheorganisation og tanken er – i hvert fald har nogen tænkt den tanke, at Serviceselskabet, som vi kender i dag som arrangerer kurser mv., og som administrator af foreningerne på en eller anden måde får en tilstedeværelse i den ny advokatororganisation. Så gaven fra det nuværende råd til den nye organisation er – med en rød sløjfe om – eventuelt i form af en fond – er Serviceselskabet, så man har et administrativt grundlag at arbejde videre på. Vi vil fra Advokatrådets side gerne medvirke til, at den fødsel, der forventes at ske – i hvert fald har jeg konstateret at der foreligger graviditet, så noget er undervejs - at den fødsel bliver så vellykket som muligt. Men det skal også siges, at når vores jordemoder gerning er overstået, ja så skulle barnet jo gerne være levedygtigt i sig selv, og barnet; altså en ny frivillig organisation er vi jo alle sammen ansvarlige fædre eller mødre til, så hvordan det barn skal udvikle sig, det er et fælles projekt for de af os, der ønsker at bidrage til den proces.

Sidste gang vi havde advokatmøde sagde jeg i min beretning, at vi i den kommende rådsperiode – den vi lige har været igennem – blev nødt til at se på Advokatsamfundets struktur. Vi måtte vente et stykke tid indtil vi kunne se konturerne af den ny advokatlovgivning, men i august sidste år fik vi nedsat et strukturudvalg, og til vores store glæde påtog Kammeradvokaten, Karsten Hagel-Sørensen sig at lede udvalgsarbejdet. Det har været vigtigt for mig, at Advokatrådet ikke selv var repræsenteret i strukturudvalget, fordi vi gerne ville have, at der skulle kunne ses med helt friske øjne på vores fælles fremtid. Nu ligger så strukturudvalgets rapport der, den er omfattende, og den indeholder både forslag til, hvordan Advokatrådet skal sammensættes og indeholder jo også en anbefaling om en ny frivillig forening. Vi skal diskutere det oplæg senere i dag, og når debatten ikke en rimelig afslutning; Ja så har vi reserveret Odense Kongrescenter den 5. september 2007, så man kan fortsætte debatten her.

Vi har i Advokatrådet selvfølgelig diskuteret strukturudvalgets oplæg, men vi har ikke lagt os fast på løsninger, selvom enkelte medlemmer af Advokatrådet, selvfølgelig har en opfattelse af, hvad der er hensigtsmæssigt fremover både i spørgsmål om, hvordan Advokatrådet skal sammensættes og om, hvordan en ny forening skal se ud.

Det er afgørende, at vi finder løsninger, som vi alle sammen er enige om, i hvert fald i det omfang, det er muligt, og den løsning vi finder skal jo i alt fald også for så vidt angår Advokatsamfundet blåstemmes i Justitsministeriet, der skal godkende enhver vedtægtsændring i Advokatsamfundet. Derfor vil jeg og det nyvalgte Advokatråd lytte meget intenst til de indlæg, der kommer senere på formiddagen om strukturudvalgets arbejde. Vi har jo allerede – jeg har i hvert fald på kredsmøder rundt om i landet – hørt forskellige synspunkter på udvalgets forslag, men det er jo i dag, at de synspunkter skal krystalliseres i en fælles debat.

Advokatrådet

Men hvad så med Advokatsamfundets arbejde fremover? Jo, vi har fået amputeret et af vores formål væk. Bliver det et kedeligt og stift kontrolorgan, er der overhovedet nogle advokater, der orker at beskæftige sig med, hvad der skal ske i Advokatrådet eller kommer al dynamikken fra den ny advokatforening?

Som jeg ser det, er der rigelig plads både til et Advokatråd i en lidt mere Lean-udgave og til en ny forening.

Hvis vi holder fast på, hvad Advokatrådet først og fremmest skal lave, ja så er det jo tilsyns- og klagesagsbehandling, og vi skal også arbejde kontinuerligt med vores etiske regler. Vi skal være opmærksomme på, hvad der sker i Danmark, men selvfølgelig også hvad der sker i Europa og verden udenom i relation til etik. Det er vigtigt for vores mulighed for at drive advokatvirksomhed, og det er vigtigt for vores anseelse udadtil, hvordan vi håndterer etiske problemstillinger.

Hvis man ser på, hvad pressen er interesseret i, ja så er det jo netop indenfor dette her område, der er fokus på os, og når det gælder pressen, så gælder det også politisk, og det pres som kan komme både fra enkelte advokater, advokatvirksomheder, advokatkæderne og fra politikerne, må vi i det ny Advokatråd håndtere, og det er vigtigt at vise en sikker hånd der.

Advokatsamfundet skal også stå for advokatuddannelsen, og det er også vigtigt, at vi hele tiden arbejder på at gøre den så tidssvarende som muligt og hjælper vores nye kollegaer, så de trygt kan praktisere som advokater, de kan forhandle, de kan gå i retten og rygraden er fyldt med etik.

Vi vil også som advokatsamfund have en vigtig rolle at spille i lovtilblivelsen og i den retspolitiske debat. Politikerne kan ikke altid lide, det vi siger, men under de mange politiske drøftelser, vi har haft frem til vi fik ny advokatlovgivning, så har faktisk alle politiske partier sagt, at man har respekt for vores høringssvar, man har brug for vores viden, og man har brug for vores synspunkter om retssikkerhed, særligt når man sidder som opposition, og det kan man jo aldrig vide, hvornår man bliver, faktisk var der en politiker, som sagde om et af vores høringssvar "Det kan godt være, at vi ikke altid er enige med jer, men I er de eneste vi kan stole på" og det er da et ganske flot udsagn.

Det er sådan, at de regler, der regulerer advokaternes hverdag, ja de bliver ikke fastsat bare i Danmark, men også i EU og ved WTO-forhandlingerne. Vi har fra dansk side deltaget meget engageret og meget koncentreret i CCBE-arbejdet i sidste år, og det har nu givet sig udslag i, at Anne-Birgitte Gammeljord er valgt til CCBE's præsidentskab. Jeg er på vores alle sammens vegne meget stolt over, at vi i 2009 vil have en dansk præsident i spidsen for Europas 750.000 advokater. Det er godt gjort af Danmark, og det er særlig godt gjort af Anne-Birgitte. Men både af de medlemmer i Advokatrådet, som fortsætter og for de nye, som kommer, så vil der være meget at lave, og mange kollegaer bliver også involveret fremover i vores udvalgsarbejde.

Advokatrådet

Jeg vil byde velkommen til de nye rådsmedlemmer, som er: Pernille Backhausen, Henrik Høpner, Carsten Jensen, Erik Justesen, Hanne Rahbæk, Jens Rostock-Jensen. I kan glæde jer til to spændende år, og vi kan glæde os til samarbejdet med jer.

Når nye kommer ind, ja så går gamle ud, og jeg vil sige tak for fantastisk loyalt samarbejde, for gode diskussioner, for inspiration og skarpe bemærkninger og for et virkelig godt socialt samvær.

Tak til: Jørn Friis, Oluf Engell, Søren Jenstrup, Kim Utzon Jybæk, Claus Kaare Pedersen, Jakob Lund Poulsen. Vi skylder jer tak for alt det arbejde I har lagt i Advokatrådet. Jeg er sikker på, at I kommer til at savne Rådet, og i hvert fald er jeg helt sikker på, at jeg kommer til at savne jer.

Jeg synes, at vi skal slutte beregningen med at klappe af de advokater, der nu går ud af Rådet efter at have lagt en virkelig stor og ubetalt arbejdsindsats til gavn for os alle sammen.

Dirigenten konstaterede, at beretningerne for Advokatrådet, Advokatnævnet, Erstatningsfonden og Understøttelsesfonden blev sendt til alle advokater 20. maj 2007.

Dirigenten satte herefter beretningerne til debat. Da ingen ønskede ordet, konstaterede dirigenten med salens tilslutning, at beretningerne enstemmigt var taget til efterretning.

3. Forelæggelse og godkendelse af regnskaber for

a. Advokatsamfundet

Næstformanden, Jørn Friis, henviste til de omdelte regnskaber, hvis hovedtal er gengivet i den skriftlige beretning.

Næstformanden bemærkede, at Advokatsamfundet har haft et overskud i 2006. Det skyldes primært, at en planlagt IT-anskaffelse måtte udskydes som følge af usikkerheden omkring Advokatsamfundets fremtid. Overskuddet medførte, at Advokatsamfundet for første gang i mange år betalte skat i 2006 med cirka 1,3 millioner kroner.

Regnskaberne har været behandlet i Advokatrådet og har fået blank revisorpåtegning.

Næstformanden indstillede regnskabet til godkendelse.

Dirigenten satte herefter punktet til debat, hvor ingen ønskede ordet. Dirigenten konkluderede herefter med salens tilslutning, at regnskabet var godkendt.

Advokatrådet

- b. Erstatningsfonden og
- c. Understøttelsesfonden

Næstformanden bemærkede, at der ikke er opkrævet bidrag til fonden de sidste 4 år, fordi de ændrede vedtægtsbestemmelser om forsikrings- og garantistillelse i det væsentligste er trådt i stedet for Erstatningsfonden. Fondens indtægter udgøres derfor udelukkende af renteindtægter.

Næstformanden bemærkede endvidere, at det er glædeligt, at erstatningerne i 2006 er faldende. Det er fortsat nødvendigt at opretholde fonden, fordi der kan være tilfælde, hvor garantiordningen eller forsikringen ikke dækker.

Næstformanden anmodede i overensstemmelse med hidtidig praksis om, at forslaget om at bemyndige Advokatrådet til i givet fald at opkræve 500 kr. pr. advokat pr. år til Erstatningsfonden vedtages.

Næstformanden havde ingen bemærkninger til Understøttelsesfondens regnskab.

Dirigenten satte herefter regnskaberne til debat, hvor ingen ønskede ordet. Dirigenten konkluderede herefter med salens tilslutning, at regnskaberne var godkendt, og at advokatmødet har meddelt Advokatrådet bemyndigelse til i givet fald at opkræve 500 kr. pr. advokat pr. år til Erstatningsfonden.

4. Forelæggelse og godkendelse af budget for årene 2008 og 2009 samt forslag til bidrag for disse år

Næstformanden henviste til det omdelte budget, som bygger på forudsætningerne i det nu vedtagne lovforslag om ændring af retsplejelovens regler om advokater. Advokatrådet har således tilpasset aktivitetsniveauet til det ændrede formål. Som det fremgår, budgetteres der med et betydeligt indtægtsfald, fordi kontingentet, som foreslået i dagsordenen, nedsættes fra 7.000 kr. til 5.500 kr. pr. år med henblik på at skabe råderum for at oprette en brancheorganisation. Selv med den foreslåede kontingentnedsættelse vil de blivende opgaver fortsat kunne løses på fuldt forsvarlig vis.

Næstformanden bemærkede desuden, at Advokatsamfundets skattemæssige stilling ændres, idet Advokatsamfundet overgår fra beskatning efter fondsbeskatningsloven til at skulle beskattes efter selskabsskattelovens regler. Næstformanden bemærkede i den forbindelse, at denne overgang ifølge den vedtagne lov ikke udløser ophørsbeskatning.

Næstformanden anmodede om, at forslaget om at bemyndige Advokatrådet til i givet fald at opkræve yderligere 500 kr. pr. advokat pr. år i bidrag til Advokatsamfundet vedtages.

Advokatrådet

Dirigenten satte herefter budgettet til debat, hvor ingen ønskede ordet. Dirigenten konkluderede herefter med salens tilslutning, at budgettet var vedtaget med et årligt kontingent på 5.500 kr. eksklusiv moms pr. år i 2008 og 2009, og at advokatmødet har meddelt Advokatrådet bemyndigelse til i givet fald at opkræve yderligere 500 kr. pr. advokat pr. år til Advokatsamfundet.

5. Valg af formand for Advokatrådet og to stedfortrædere for denne i dennes egenskab af rådsmedlem

Dirigenten konstaterede, at alene Sys Rovsing var opstillet, og at den fornødne stillerliste forelå. Der er således tale om fredsvalg.

Som suppleant for Sys Rovsing i dennes egenskab af rådsmedlem var foreslået Jakob Juul og Jesper Trommer Wolf.

Dirigenten konstaterede med salens tilslutning, at formanden og suppleanterne er valgt.

6. Valg af to revisorer og to revisorsuppleanter

Dirigenten oplyste, at Preben Lunn er indstillet til genvalg som revisor, og at den hidtidige suppleant, Michael Budtz, er indstillet til valg som revisor. Chris Stentoft er indstillet til genvalg som suppleant. Som ny suppleant foreslås desuden Pernille Bigaard.

Dirigenten konstaterede med salens tilslutning, at der ikke var andre kandidater, og at Preben Lunn og Michael Budtz derfor er valgt som revisorer og Chris Stentoft og Pernille Bigaard som suppleanter.

7. Drøftelse af debatoplæg fra Strukturudvalget

Karsten Hagel-Sørensen anførte i sin præsentation af debatoplægget fra strukturudvalget, at det var et kernesynspunkt, at når Advokatsamfundet ikke længere kan varetage de branchemæssige opgaver, er det vigtigt at sikre, at det advokatpolitiske og branchemæssige arbejde fortsat har et forum. Derfor er første punkt i udvalgets forslag også at stifte en frivillig forening. Endvidere bemærkede han, at hvis en opgave kan ligge såvel i den frivillige som i den obligatoriske organisation, bør den henlægges til den frivillige organisation, blandt andet for at skabe incitament for at tilslutte sig denne organisation, som derved kan blive en slagkraftig, frivillig forening.

Udvalget har endvidere haft fokus på at skabe en synergieffekt mellem de to organisationer, for eksempel gennem fælles sekretariat. Udvalgets overvejelser heraf har dog ikke kunne afsluttes.

Advokatrådet

Udvalget har ikke følt sig bundet til alene at fremsætte forslag, der ikke kræver lovændringer. Men udvalget har hele tiden haft for øje, at forslagene skal kunne gennemføres politisk. Som eksempel på forslag, som vil kræve lovændringer, kan nævnes forslaget om nedlæggelse af kredsene og forslaget om, at autorisation af advokatfuldmægtige også kan ske under advokatfirmaet.

Udvalgets forslag falder i to hovedgrupper. Den ene hovedgruppe vedrører stemmereglerne og den anden er de advokatdisciplinære regler. Udvalget finder, at de to hovedgrupper hænger sammen på den måde, at forslaget om at gøre virksomheder til pligtsubjekt i reaktion til de advokatetiske regler indebærer, at virksomhederne også må tillægges øget indflydelse på valget til de organer, der fastsætter disse regler. Grundtanken er således, at pligter og rettigheder skal hænge sammen. Udvalget finder ikke, at man kan gennemføre den ene del af udvalgets forslag uden samtidig at gennemføre den anden del, da der er en indre sammenhæng mellem de to forslag.

Udvalget foreslår, at advokatvirksomhederne i større omfang skal være pligtsubjekter. Udvalget har i den forbindelse afvist to synspunkter. På den ene side skal en advokat kunne sige fra, men på den anden side er advokatarbejdet i betydeligt omfang teamwork, hvor flere advokater er involveret. Det betyder, at der er en risiko for anonyme fejl, hvor det kan være svært at se, hvor beslutningen er truffet. Klarest er det med interessekonflikter, hvor det kan være et udvalg i virksomheden, der står for at afklare, om der foreligger en interessekonflikt.

Karsten Hagel-Sørensen anførte som eksempel, at en medarbejder agerer i overensstemmelse med firmaets instruks og nævnte et konkret eksempel fra Kammeradvokatens kontor. En advokat på kontoret havde i overensstemmelse med en instruks udarbejdet af Kammeradvokaten efter aftale med Den Sociale Ankestyrelse og landsretterne sendt alle bilag i en sag om tvangsfjernelse af et barn til landsretten, herunder bilag der viste, at der havde været rejst mistanke mod forældremyndighedsindehaverens samlever for et strafbart forhold. Den pågældende anførte, at advokaten herved havde overtrådt sin tavshedspligt. Advokatnævnet og senere landsretten har statueret, at advokaten har tilsidesat sin tavshedspligt i sagen. Sagen verserer nu for Højesteret. Karsten Hagel-Sørensen anførte, at det i en sag som denne ikke er rimeligt, at det er den enkelte medarbejder, der stilles til ansvar ved advokatmyndighederne. Det bør i stedet være virksomheden og dennes ledelse, der i givet fald bør tage ansvaret for en tilsidesættelse af reglerne, hvis der foreligger en sådan. Og derfor bør virksomhederne også have indflydelse på sammensætning af Advokatrådet og Advokatnævnet.

Udvalget har foreslået to modeller for stemmeafgivningen, som begge er baseret på, at branchen deles op i sektorer efter størrelse, og at der oprettes et repræsentantskab.

I model 1, hvor hver sektor vælger 2 repræsentanter ved direkte valg, vil partnerne forlods sidde på 16 ud af 36 i repræsentantskabet. Modellen sikrer repræsentation af

Advokatrådet

de ansatte advokater og virksomheds- og organisationsansatte advokater. Partnerne i advokatvirksomhederne vil dog samlet set have flertal.

I model 2 er der 50 medlemmer af repræsentantskabet og 10 i Advokatrådet. De ansatte advokater og virksomheds- og organisationsadvokaterne vil hver råde over 5 pladser i repræsentantskabet og 2 pladser i rådet, svarende til, at partnerne i advokatvirksomhederne sidder på 80 % af indflydelsen.

Dirigenten satte herefter Strukturudvalgets oplæg til debat.

Søren Jenstrup anførte, at der er tale om et godt og grundigt arbejde, men at han på en række punkter er uenig med Strukturudvalgets anbefalinger til de fremtidige valgeregler.

Søren Jenstrup anførte, at han havde svært ved at se behovet for at forsøge at sikre en magtfordeling mellem forskellige sektorer. Søren Jenstrup fandt ikke, at der er behov for et repræsentantskab. Derimod er der behov for et Advokatrådet, som består af en kerne af uafhængige advokater og måske også med sikrede pladser til ansatte advokater og organisations- og virksomhedsansatte advokater. Strukturudvalgets forslag er for kompliceret. Søren Jenstrup fremlagde derfor i stedet et andet forslag, hvorefter rådsformanden skal være indehaver i et advokatfirma og vælges ved direkte valg. Derudover skal rådet bestå af et lige antal, f.eks. 8 medlemmer. De 5 vælges blandt indehavere af advokatvirksomheder. De 2 vælges blandt ansatte advokater, og 1 medlem vælges blandt advokater ansat i andre virksomheder end advokatvirksomheder. Det sikrer en enkel, let forståelig og gennemsigtig valgprocedure, som også vil være politisk spiselig. Systemet praktiseres sådan, at der udsendes en oversigt fra sekretariatet om, hvem der er på valg fra de enkelte grupper, og så melder advokaterne ind med stillere, så der bliver et felt at vælge mellem. Hver kandidat stiller op med en personlig suppleant, så der bliver fuld klarhed over, hvem der skal vælges imellem. Hver advokat har en stemme til valg om hver enkelt post, og valget foregår skriftligt ved, at man sender en kuvert til revisor, som herefter varetager stemmeoptællingen og meddeler, hvem der er valgt. De ansatte advokater i advokatvirksomheder og øvrige virksomheder er sikre på at blive hørt og de selvstændige advokater udgør kernen i Advokatrådet. Dermed er de hensyn, som også fremgår af Strukturrapporten tilgodeset. Søren Jenstrup bemærkede afslutningsvis, at forslaget kunne afhentes ved referentbordet af interesserede.

Anders Lavesen anførte, at han selv i Strukturudvalget har været talsmand for, at firmaerne skulle inddrages mere både som pligtsubjekter og ved sammensætningen af Advokatrådet.

I relation til den frivillige forening bemærkede Anders Lavesen, at de store kontorer ingen interesse har i at stifte en organisation kun for de store. Når advokatvirksomhederne kommunikerer med omverdenen, vil de have meget større gennemslagskraft, hvis de står sammen. Hvis de 5 store kontorer lavede en klub, ville

Advokatrådet

de ikke slå igennem over for omverdenen. De store kontorer ønsker derfor en fælles brancheorganisation. Man kan forestille sig, at det er nogle delforeninger, der sammen danner organisationen, f.eks. for faggrupper og måske også en underklub for de store, det skal der i hvert fald være mulighed for. Men de store kontorer ønsker, at der stiftes en brancheorganisation, der skal varetage advokatvirksomhedernes interesser i forhold til folketinget, regeringen og konkurrenter. Foreningen skal derimod ikke varetage ansatte advokaters interesser. De kan da lave deres egen forening, som kan være under den samme paraply.

I relation til valgsystemet omkring den frivillige forening bemærkede Anders Lavesen, at der må tages udgangspunkt i, hvilken sammensætning, man ønsker, ledelsen skal have. Repræsentantskabet er en god ide som bagland, særlig i den obligatoriske del, hvor der ikke er delforeninger. Det er firmaerne – det vil sige indehaverne – der skal udpege ledelsen, men der skal være sikkerhed for bred repræsentation. Derfor skal der være grænser for grupperingernes dominans, ligesom de enkelte grupper skal sikres repræsentation. Det er godt nok med til at gøre systemet lidt kompliceret, men det er nødvendigt for at løse et kompliceret problem. Princippet om ”en mand en stemme” kan ikke anvendes, fordi nogle er mere til stede i branchen end andre. Firmaerne skal derfor stemme efter, hvor mange jurister, de har.

Valgsystemet i den obligatoriske organisation bør grundlæggende være det samme system som den frivillige del, bortset fra, at de ansatte og virksomhedsadvokater skal være sikret en plads. Men resten skal vælges af advokatfirmaerne. Forslagene om en mere simpel model indebærer en risiko for, at det ønskede resultat ikke opnås.

Oluf Engell takkede Strukturudvalget for arbejdsindsatsen. Oluf Engell anførte endvidere, at han i det væsentligste er enig med Søren Jenstrup. Strukturudvalgets forslag er blevet meget indviklet og bør forenkles. Oluf Engell henviste til, at debattens emne er valgsystemet til den obligatoriske organisation. Det er her nærliggende, at alle, der skal være med, skal have samme indflydelse, og at der ikke er reserveret pladser til nogen. Lige indflydelse for alle advokater. Oluf Engell rejste i den forbindelse spørgsmålstejn ved, hvem der bestemmer, hvad det ønskelige resultat er, og anførte, at det ønskelige resultat vel er det, der kan samle et flertal af advokaterne bag sig. Forskellen mellem at være ejer og ansat og mellemformer beror på en række ting, som hele tiden udvikler sig, og det er gammeldags at holde fast i, at de, der af forskellige årsager er blevet partnere, skal bestemme mest. Oluf Engell bemærkede, at forslaget om at reservere bestemte pladser til bestemte grupper trak mindelser til diskussionen om Landstingets opretholdelse med henblik på at sikre kongens og godsejernes indflydelse.

Søren Jenstrup bemærkede, at han var enig med Anders Lavesen i hans synspunkter om den frivillige forening, som skal være for advokatvirksomheder. Søren Jenstrup anførte endvidere, at der ikke skal være noget personsammenfald mellem de valgte til den frivillige og den obligatoriske organisation. Men når den

Advokatrådet

obligatoriske organisation skal løse sine opgaver, kan den naturligvis kigge over i den frivillige forening til inspiration.

Jakob Lund Poulsen anførte, at de store kontorer hele tiden har haft indflydelse, som de har kunnet bruge. Jakob Lund Poulsen efterlyste derfor, hvorfor de store kontorer ønsker aldrig er kommet til udtryk i valget til rådet indtil nu. Jakob Lund Poulsen var enig i Oluf Engells bemærkninger og anførte, at det passer dårligt med pligtmæssigt medlemskab ikke at give lige indflydelse – og det er ikke politiske spiseligt.

Karsten Høj bemærkede om den obligatoriske del, at det er svært at argumentere mod Oluf Engells synspunkter. Det er ikke rimeligt at have en frygt for, at et enkelt valgsystem ikke skulle sikre en god opgavevaretagelse. Forslagene fra Strukturkommissionen er unødigt komplicerede. F.eks. kan man rejse spørgsmålet om, hvornår man overhovedet er partner. Det er overdreven frygt at tro, at de ansatte skulle pege på andre end nogen, der vil arbejde for Advokatsamfundets formål. Karsten Høj foreslog derfor en helt simpel ordning med én stor valgkreds og én stemme til hver mand.

I den frivillige forening er det afgørende spørgsmål, hvad de store kontorer vil. De skal bidrage meget, også økonomisk, og derfor efterlyste Karsten Høj at få løftet noget af sløret for, hvad de store kontorer vil. Han bemærkede samtidig, at han i udgangspunktet ikke er meget optimistisk med hensyn til at få en samlet organisation til at fungere. Branchen har ikke samme interesser. Et eksempel er reglerne om retshjælp og fri proces, der er væsentlige for visse kontorer. Udviklingen på dette område hindrer mange relevante retssager. Karsten Høj satte spørgsmålstejn ved, om det er realistisk at tro, at alle firmaer har tilstrækkelige interesser til at være sammen i den samme gruppe, og satte spørgsmålstejn ved, om en frivillig forening kan basere sig på de eksisterende faglige foreninger. De forretningsmæssige interesser for de store, de mellemstore og de små kontorer er meget forskellige, og derfor kræver det en betydelig grad af åbenhed om disse interesser, hvis de skal forenes og gøre noget sammen.

Philip Thorsen bemærkede, at han som medlem af Strukturudvalget formentlig er præget af at have arbejdet så meget med emnet, at det, der for andre forekommer enkelt, er blevet gjort kompliceret. Han bemærkede dog samtidig, at han fortsat støttede sektormodellerne med repræsentantskab, især model 1. Tanken om repræsentantskab bunder i, at man formentlig mister kredsene som bagland. Derfor skal der være nogen at have en løbende dialog med og nogen, som Advokatrådet løbende kan stå til ansvar over for. Philip Thorsen bemærkede, at han ikke frygter et "kup" i forbindelse med valgbehandlingen. Han henviste til gårdsdagens seminar om drift af advokatvirksomhed, hvor der blandt andet blev talt om A-hold og B-hold i firmaerne. Den tendens skal modarbejdes, og det kunne faktisk være rart med mere engagement fra de ansatte.

Advokatrådet

Marianne Norrbom bemærkede, at valgsystemet til den obligatoriske del synes at give sig selv efter Oluf Engells indlæg, og hendes bemærkninger derfor er møntet på den frivillige forening, hvor der er andre hensyn.

Den frivillige organisation skal hvile på et interessefællesskab. Man har ikke vidt forskellige interesser som store, mellemstore eller små advokatvirksomheder, kun differentierede interesser. Advokater uden for advokatvirksomhederne kan i hvert fald ikke være med i foreningen, for der er der for langt mellem verdenerne. Ansatte advokater, herunder virksomheds- og organisationsansatte driver ikke virksomheder på samme kommercielle vilkår. Advokatvirksomhederne har behov for at positionere sig i forhold til konkurrerende virksomheder, herunder virksomheder, der beskæftiger inhouse lawyers og organisationsansatte.

Claus Kaare Pedersen bemærkede om valgproceduren til den obligatoriske organisation, at en afvigelse fra det simple, demokratiske princip om lige stemmewægt kræver stærke, saglige grunde. Fremover skal Advokatsamfundet kun udøve tilsyn og disciplinærmyndighed, hvor den enkelte advokat er pligtssubjekt. Man kunne overveje, om firmaer også skal gøres til pligts subjekter. Men selv indførelse heraf vil ikke være en tilstrækkelig grund til at afvige fra det simple, demokratiske system.

Allan Ohms bemærkede, at der er "gået advokat" i diskussionen, som må være ret enkelt. Arbejdet i den frivillige forening skal anskues med den forretningsmæssige kasket på. Branchen er forholdsvis lille og skal stå sammen og det er vigtigt at skabe en stærk frivillig forening, der skal agere forretningsmæssigt. Sagen skal ses med forretningsmæssige øjne og ikke kompliceres med, hvordan der skal stemmes.

Anders Lavesen bemærkede til Karsten Højs indlæg, at virksomhederne har forskellige interesser, men at de store kontorer gerne bidrager til interessevaretagelse også på områder, som de ikke har forretningsmæssig interesse i.

Om den obligatoriske organisation og forslaget om en mand en stemme bemærkede Anders Lavesen, at det, han frygtede, var, at Advokatrådet ikke får legitimitet, hvis sammensætningen ikke ændres, så den afspejler branchens reelle forhold. Derfor skal sammensætningen styres. Samtidig fremhævede Anders Lavesen, at det er det nuværende system, der holder de ansatte advokater ude i modsætning til den foreslåede sektormodel.

8. Forslag fra kredsbestyrelsen for 3. advokatreds

Dirigenten redegjorde for forslaget og gav herefter Peter Rørdam ordet.

Peter Rørdam anførte, at kredsene bliver overflødige og unødvendige i den nye struktur. Peter Rørdam havde hellere set, at adfærdsklagerne blev lagt ud til de praktiserende advokater med henblik på at fastholde kredsenes lokalkendskab og

Advokatrådet

branchekendskab og det lokale engagement, men med det nu vedtagne lovforslag er der ikke basis for at opretholde kredsene.

Sys Roving bemærkede, at forslaget er udtryk for en forståelig reaktion. Men den nye lov bygger på, at kredsene fortsat eksisterer. Loven har fjernet nogle opgaver fra kredsene, men har samtidig tilført nye opgaver til kredsene. Indtil der er taget stilling til den fremtidige struktur, er det rådets opfattelse, at der ikke bør træffes afgørelse om kredsenes fremtid. Advokatrådet anbefaler derfor, at Advokatmødet ikke vedtager forslaget, men foreløbig afventer diskussionerne om den fremtidige struktur og de vedtægtsændringer, der i øvrigt skal gennemføres.

Jørn Friis anførte, at man kan forestille sig, at kredsene i fremtiden får andre opgaver. Et eksempel kunne være en struktur, med en kreds pr. retskreds, som kan stå for kontakt med domstolene og tage sig af nogle af de nye, uddannelsesmæssige opgaver med obligatorisk efteruddannelse.

Peter Rørdam bemærkede, at forslaget alene tager sigte på kredsene, som vi kender dem i det nuværende system. Disse organer bør nedlægges. Hvorvidt der efterfølgende skal etableres en anden struktur er ikke omfattet af forslaget.

Dirigenten foreslog med forslagsstillerens samtykke, at der indledes ved at stemme ved håndsoprækning, og der derfor alene anordnes skriftlig afstemning, hvis der er tvivl om resultatet.

Der gennemførtes herefter afstemning ved håndsoprækning. Dirigenten konstaterede i enighed med forslagsstilleren, at forslaget ikke var vedtaget, og at der ikke var behov for en skriftlig afstemning.

9. Uddeling af Advokatsamfundets Fonds hæderspris

Sys Roving overrakte Advokatsamfundets Fonds Hæderspris til adjungeret professor, Dr.jur. Svend Danielsen, og anførte i motivationen, at prismodtageren er et eksempel på, at der også uden for advokaternes egne rækker er ildsjæle med betydning for advokatarbejdet. Prismodtageren har i en årrække kombineret det teoretiske og det praktiske og har arbejdet ihærdigt til gavn for advokaterne gennem omfattende skriftlige fremstillinger og for Advokatsamfundet gennem sæde i fagudvalgene.

Svend Danielsen takkede for prisen.

10. Eventuelt

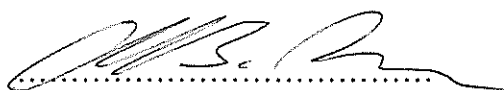
Birthe Rasmussen bemærkede som medlem af bestyrelsen for Margot og Thorkild Dreyers Fond, at fonden er ved at skærpe sin profil og øge kendskabet til fondens støttemuligheder. Fondens uddeler for tiden årligt 6 millioner kr. til henholdsvis advokat- og arkitektbranchen. Fondens midler forøges årligt. Birthe Rasmussen

Advokatrådet

fremhævede særligt, at der som følge af en ny struktur i branchen kan være behov for at stifte nye fora, og at fonden vil se velvilligt herpå. Endvidere fremhævede hun, at der også uddeles midler til privatpersoner, navnlig til uddannelsesophold i udlandet. Fonden håber, at advokaterne – uanset alder, arbejdssted mv. – vil benytte sig heraf, og gerne i større omfang end i dag.

Sys Rovsing afsluttede med at takke for genvalget som formand for Advokatrådet. Endvidere bemærkede Sys Rovsing med henvisning til strukturdebatten, at reservationen den 5. september 2007 i Odense Congress Center foreløbig fastholdes, og at rådet på baggrund af debatten hurtigst muligt vil vende tilbage herom. Sys Rovsing opfordrede desuden til, at man besøger de stande, der er opstillet i vandrehallen, og som præsenterer de projekter, der er nomineret til Advokatrådets Innovationspris, der uddeles under gallamiddagen.

Som dirigent:

NIELS BO ANDERSEN
ADVOKAT